

ಕನ್ನಡ ಪರಂಪರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಹೇಳಾದಂತಹ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಶೈಲಿ ಮಾಡುವುದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಪತ್ತಿನ ಕೆಲಸ.

ಕನಾಟಕ ಏಕೆರಣಗೊಂಡು ಆರೇಳು ದಶಕ ಸಂದರೂ ಆರಂಭದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿವೆ. ನನಗೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಏನೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡುವ ಸಮಸ್ಯೆ, ಗಡಿ ನೆಲದ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮರುಕಳಿಸುತ್ತದೆ. ವಲಸೆ ಸಮಸ್ಯೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹಾಗೀರೋ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ. ಇಂತಹ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಳೀಯರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಅವಕಾಶಗಳ ಕೊರತೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲದರ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಕಡೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೇ ನಾನು ವೇದಿಕೆ ಮೂಲಕ ಮನವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

◆ ಭಾಷಾ ಶೈಕರಣ ಮತ್ತು ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ 'ಸರಿಗ್ನಸ್ ಡ' ರೂಪಿಸಲು ಒಂದು ನಿದಿಪ್ಪ ಘಟಕ ಹಾಗಿಸಬೇಕೆ? ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಯಾರು? ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಅದರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು?

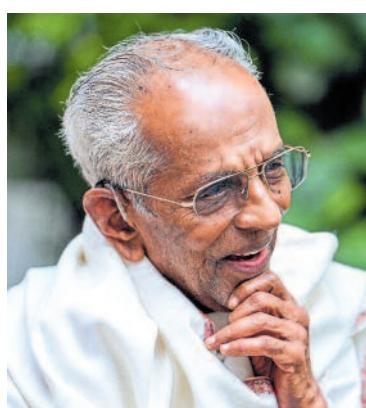
ಅನೇಕರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕುತ್ತು ಬಂದಿದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಯಾವ ಕುತ್ತು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಸಾವಿರಾರು ಪರವರ್ತದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇತ್ತಿಚೆಗೆ ಅನ್ಯ ಭಾಷಿಕರು ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಕಲಬೆರಕೆ ಆಗಿದೆ. ಅನೇಕ ತಪ್ಪಿಗಳು ನೇರಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಭಾಷೆ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜ ಅರ್ಥ ಸಂಪರ್ಕ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ, ಶುದ್ಧ ರೂಪ ಅಗತ್ಯ. ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಪರಿಚಿತ ಪದ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಸರಿ ರೂಪವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು, ವಿದ್ಯಾಸರ್ವ ನೀಡಬೇಕು. ಈ ಭಾಷಾಶುದ್ಧಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಲೇಖಕರೆ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಬಂದೊಂದು ರೀತಿ ಅರ್ಥಸೂಪ ಸಂಖ್ಯಾ ಇದೆ. ಅಂತಹ ಸಂಭರಣದಲ್ಲಿ ಓದುಗನಿಗೆ ಸಂಗತಿ ತಲುಪಡೇ ಇರುಹುದು, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬಂಪಾರಾರು ಎಚ್ಚರವಹಿಸಬೇಕು. ಓದುಗ ಕೂಡ ತನ್ನ ಅನುಭವದ ಮೇಲೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

◆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಸದ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಹಾಗೆ ತಪ್ಪಿವ ಎನ್ನುವ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಬರುತ್ತಿದೆ. ಸಂಶೋಧನೆಯ ತತ್ತ್ವಗಳಿಗೆ ಒದ್ದಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಾಡುವಂತೆ ನೀತಿಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವೇ?

ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೀಯ ಮಾಡಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ವಿಂಡಿತ ಸಂಶೋಧನೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಗಂಭೀರ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ತುಳಬ ಮುಖ್ಯ. ಮುಖ್ಯಿತ ಗ್ರಂಥವೇ ಆಧಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಬಹುದು. ಅದರೂ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಾಲುಕ ನಡೆಯಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಭರಣದಲ್ಲಿ ಅದು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಂತಿಯ ಸಂಶೋಧಕರು ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ಸಂಶೋಧಕರು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ದಿಸ್ತಿತ, ಚಿದಾನಂದ ಮೂಲಿಕ, ಕಲಬ್ಯಾಗ ಅವರ ಗಂಭೀರತೆ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದರೆ ಸತ್ಯದ ಅವಿಷ್ಯಾರ. ದುರಾದ್ವಷ್ಟ ಎಂದರೆ, ಸಂಶೋಧಕ ತನ್ನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಅದು ಸಲ್ಲದು. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಸಂಶೋಧನೆ ಆಗಲಾರದು. ಆಸ್ತಿ ಇರುವ ಸಂಶೋಧನಾರ್ಥಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮುಖ್ಯ. ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಗಂಭೀರ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವುದು ಹೊಸ ವಿವಂಗಳು ಹೊರಬರುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ ಸಂಶೋಧಕರಿಗೂ ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕರದೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೆಚ್ಚು. ಯಾರೋ ರಾಪು ರೇಖೆ ಹಾಕಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲ.

◆ ಉದ್ಯೋಗ-ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ

ಕನ್ನಡಿಗನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಧಕ್ಷೆ ಕೂಪ ಹೇಗೆ ಸಂಭಿಷಣೆಯನ್ನು?

ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಉದ್ಯೋಗಗ್ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ. ಈ ವಿವಂಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಬದ್ದತೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವು ಯೋಜಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ. ಕನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ವಲಸೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯಭಾಷಿಕರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತರರಾಜ್ಯ ವಲಸೆ ಸಂಖಾನಬದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯರಾಜ್ಯದ ವಲಸಿಗಾರಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗಿರಿ ಇಕ್ಕೆಟ್ಟು ಬದಗಿದೆ. ಈ ವಿವಂಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ 'ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಲಸೆ ನೀತಿಯನ್ನು ಚಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿ ಕೂಡ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಅಂತರರಾಜ್ಯ ವಲಸೆ ನೀತಿಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಲಸೆ ರೂಪಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೇಳದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಾಳೀಯ ಭಾವಯನ್ನು ಕಲಿಯಲೇಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನಿರ್ಬಂಧ ಇರಬೇಕು.